

BORSSZEM JANKÓ

KORTES. (D—ay S—rhoz.) Sase fárisza magát a nagyságos úr azzal a törvényragasztással!... Ugy se használ a semmit se!

Elfizethetni a kiadó-hivatalban : Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Elfizetési díj : Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Az exfőispán.

HETVENNÉGY éves öreg úr,
Tíz es még, mint egy troubadour,
Még részt vesz minden földi jóba —
S elküldik penzióba.

De van is érte nagy harag,
Az öreg úr rúg és harap!
Meggyújtott minden lámpást, mécset —
Illuminálja Pécsset.

S a tisztelgő tömeg előtt
Áthat szava csontot, velőt:
Mily rémitően és otrombán
Bánt véle el a kormány.

»Szörnyű a szégyen, ami ért, —
S miért barátim? Ó miért?
Mert korteskedni, — kérem 'ásson
Én nékem nem szokásom.

»Igaz, rá képes sem vagyok,
Ezért gyűlölnék a nagyok;
Ezért lők félre *Tisza Kálmán*
S maradok én ma árván!«

S mint bús dalán a troubadour,
Könnyezni kezd az öreg úr;
S tizezer ember meghatottan
Együtt sir véle ottan.

S a könnyek folytán a tömeg
Egy hang leszen — ég föld remeg —
»Zsarnok ministereknek ácsi!
Éljen a Perczel bácsi!«

S éljenzik másnap reggelig.
Követnek is kijelelik.
S mert mártyr-glóriában ége,
Nagy a népszerűsége.

S most, *Tisza Kálmán*, megbocsáss
E taktikád kissé csodás;
Ilyen erőt, minő e *Perczel*,
Magadtól ép' te versz el?

Hisz nem volt pártodnak sose
Több ily ügyes vén kortese.
Lehet még száz erénye, bűne, —
De kortes. — ez kitűne.

Felköszöntések.

— A bécsi quóta-lakomáról. —

Mottó: Darum Räuber und Mörder?

Schiller.

Ott vagyunk, ahol a mádi zsidó.

Magyar nép.

Dr. Johann Kaiserschmarn. Meini Herrn! Mint a bőkezű és nagylelkű magyar nemzetnek tagjait örömmel üdvözljük falaink közt, abba a reményben, hogy a quóta-arányt fölemelni jöttek Önök oly bámulatosan haladnak, oly csodásan gazdagodnak, hogy a 30 és 70 perzent már anomalia. Hisz maga az a felséges Budapest a házi cassájából kiszúrhatja azt a 30 perzentet. Holott mi szegény osztrákok... a hanyatló Bécs... a provinciák túltengése... egy szóval: fordítsuk meg az arányt, drága, jó magyar testvéreink! Majd mi fizetünk 30 perzentet s önöké lesz a dicsőség, hogy mint igaz gavallér nemzet 70 perzentet fizethetnek. — Hoch a a magyar nagylelkűség!

Suttyomberky Dárius. Dr. Johann Kaiserschmarn collega uram, szállok az urnak! Magyar nagylelkűség, bőkezűség! Régi dal régi dicsőségéről! Megváltozott az idők járása. Spórolni kell, mert muszáj! Haladásunk rakéta mag nélkül. Puffog, de nem talál. Holott önök!... mily csodás élet, mily tartalmas, mily lüktető! Az a sok gyár s ipartelep, a gazdag polgárság!... Bécs hanyatlása mese beszéd!... Nem, uraim, köszönjük a szives bizalmat, a kedves jó véleményt, de sokkal igazságosabb lesz, ha önök 80 perzentet fizetnek, mi meg majd 20-at. Éljen a német méltányosság!

Dr. Kaiserschmarn. Meini Herrn! A magyarok túlszerények! Nem akarják elismerni rendkívüli fölényüket felettünk. Pedig mi csakugyan koldusok vagyunk, ők meg Krözusok! Vállalják el mind a 100 perzentet! Mi még azt se fogjuk megalázásnak tartani. S aztán a magyar ember akkor legszebb, mikor azt a bizonyos nadrágot hordja, mely németül »Die Spendirhose« név alatt ismeretes. Húzzák fel, kérjük önöket — húzzák fel!

Suttyomberky Dárius. Uraim! Megtisztelő, föltötte és rendkívül megtisztelő az, amit Kaiserschmarn collegám ránk róna, de nem fogadhatom el. (Német megütkezés, magyar helyeslés.) Mért? — Azért, mert ismerem Shakespeare-t. (Hogy-hogy?) Ki ne látta volna III. Rikárdot? Ki ne emlékeznék arra, mikor Buckingham Rikárdot ígéretére emlékezteti s ez azt feleli: »Nem vagyok ma adakozó kedvemben!« (*Kaiserschmarn*: Ich bin nicht in meiner Geberlaune!) A Spendirhosenra én így felelek: éljen Shakespeare! (A sok szó és bor alja: maradunk a régiben.)

JENŐ VITEZ.

Gf. Z—y Jenő a papiroskereskedésekben készen kapható, de fejetlen rajzot a saját arcképével kiegészítve küldte meg választóinak. Csak az a borzasztó tévedés esett meg rajta, hogy hirtelenben fordítva ragasztotta fel a fotografiáját.

+ Krasevszky.

Szegény már a Léthén túl jár,
Ez a lengyel nem búsul már.
Többé hona állapotja,
Szívét meg nem hatja.

Sirján hajt a cyprus, thuja —
S Jókainak koszorúja
Virágot hint rája —
S dalos a fejfája.

Egy éneket, ha arra jár,
Mond ott minden vándormadár;
Hontalan költőnek
Java; csak az ének.

Míg élt, ő is bolyga, jára
Egyik tájról másik tájra,
Búbánattal telve
Mindig énekelve.

Most már néma ajkkal pihen
Lengyelország bús földiben,
A kis madár rávall
Bánatos dalával.

Röptében.

— Egy francia turista világutja. —

(Mr. Théocretin az »Illustration«-ban.)

Budapest.

A legelső, amit láttam, egy veréb volt. Egy kis veréb... egy magyar veréb... aztán még több verebet... szintén magyarokat. Magyarországon veréb is van s igen együgyűen csiripolnak azokról a dolgokról, a miket szanaszét való röptükben láttak.

Kivált az Erzsébettéren sok a veréb. Csak olyan jól tudnak francziául, mint az alattuk futkározó gyermekek svájci dadái.

A sentinelle (örkatona) nehéz cipőben jár föl-alá a kapu előtt. Keserves lehet szegénynek ilyen bakancsban táncolni.

Tissot barátom nyomán kerestem a cigány és rabló urakat. Amazok nem futkosnak már arany zsinóros dolmányban, hanem csak oly kabátot hordanak, mint mi. Emezek kimentették magukat nálam, mivel ez idő szerint be vannak zárva.

A hölgyvilág is szörnyen megváltozott. Mind vártam a ráczfürdő egyik kabinjában, hogy egyszer csak föl pattan az ajtó s ragyogó costumeben megjelen a küszöbön Háromcsillaghy Arpadine hercegnő s össze-verte szattján bottinejain az arany sarkantyut, szalutálva kérdezze tőlem, miben lehet szolgálatomra? — mint

ezt egy előttem itt járt hazámfia oly vonzóan irta meg. Semmi! Ebből az országból kifacsarta a költészetet Mr. le général Ticsa (olv. Tissot), aki kard nélkül tart szemlét a hadak fölött.

*

Varsó.

Mit láttam itt?
Példátlan... hihetetlen!
Havat... igazi lengyel havat.
Havat abból a hóból, mely egykor Napoleon nagy armádiáját eltemette.

Fehér...
Ugy van... fehér hó...
S e havas országban lengyelek laknak. Mert ez Lengyelország. Annyi itt a lengyel, mint Budapesten a veréb!

*

Grönland.

Itt vagyok és fázom...
Igenis fázom... akár hiszik, akár nem... fázom...
mert Grönland hideg ország.

S ebben a hidegben szeretnek élni a fókák...
Mert itt fókák laknak, ép úgy, mint Pesten verebek és Varsóban lengyelek.

Hanem a fókák nem beszélnek lengyelül.
Sajátságos tapasztalatokat tesz az ember utközben, ha van egy kis megfigyelése.

*

Mná-Ptá.

Forró ország.

Az oroszánok földje.

Az oroszán sokkal több erre, mint az ember s azért az előbbi nem is falja föl az utóbbit; mert ha fel-falná, nem volna többé, aki rá — az oroszánra — vadászna.

Hogy mennyi az oroszán? Annyi mint a foka Budapesten, a veréb Varsóban és a lengyel Grönlandban!

*

Madagascar.

Itt madagascariak laknak.

Verebek nincsenek.

Tán oroszánok? Valószínű.

Fókák kétségkívül.

Lengyelek minden esetre.

Azt hiszem van jogom elvárni ezek után, hogy mint *du Chaillou*, *Hujfalouchy* és *Olué* urakat, engem is utazásaim alapján megválasztanak a földrajzi társaságba.

Apai feddés.

A czár magához inti Katkovot:

„Hallod-e lékás, ez már mi dolog?

Megelégedve nem vagyok veled —

Öllek — azaz öllelek tégedet,

S mint vásott kölyköt jól lehordalak —

Nem röstelled? Pfnj! Vedd áldásomat!

És most eredj, ne érjen el nyilam —

Roszúl cselekvél — csak folytasd flam!“

Népfölkelő parádé.

— A gyermekek öröme. —

A VETERÁNOK jó fiuk,
Kár, hogy kissé bolond hiuk;
Sok házmester bomlik bután
A czifra „unifurm“ után.

Vasárnapi kardcsürgetés,
Czivil-bagázsi megvetés,
Muzsikaszós kirukkolás,
Sörházi ártatlan kurázs...

Minden kicsiny gyerek nevet
A „veterán“ hősnép felett;
De íme fordul az idő,
S megkésziül a népfölkelő.

Mágnás, zsidó, képviselő,
Ha »untauglich« — népfölkelő.
Ó szent Falstaff! minő remek
Mulattató egy hadsereg.

A „veterán“ már semmi ma,
Furább a „landsturm“ bús ina,
Mit „unifurm“ veszen körül —
A gyermek most ennek örül.

Apró hírek.

△ **Theatralia.** A molnárgyűlés tiszteletére előadta a népszínház a »Molnár és gyermekét«, a sirkerti jelenet korszerű átalakításával. A molnár lepelbe bujtatva kísértetek helyett csupa lisztes zsákokat lát a színen végig-haladni, melyek a külföldi piacról leszorultak. Egyik se lelte meg a maga főtját. Az óra éjfelet üt, a távolból e dal hallatszik:

A helyzet, a helyzet beh zavaros,
Részvényes, részvényes beh haragos!
Ne aludjál lelkem mőnár,
A garat, a garat üresen jár!

Erre a vén molnár ájultan ráesik az évi jelentésére, melyben nem tud kimutatni dividendát.

* * *

⊕ **A gőzmalom-tulajdonosok** a mult heti értekezletükben elhatározták, hogy a ros vizszoenyok miatt az őrlés mellett darálnak is. Elvállalnak ledarálásra kukoriczát, árpát, beszámoló beszédet, törvényjavaslatot, program- és kortesbeszédet.

* * *

△ **Váltóval biztosított elvhűség** — ez a nap eseménye. Akadt egy képviselő, akitől a választók közbizalma váltót kért, hogy elvhűségét biztosítva lássák. És ezzel meg van oldva az a kérdés is, melyik forum elé

tartozzanak a választási ügyek: nem a Curia, hanem a váltótörvénytörvény elé!

* * *

× **Jaj a ferenczvárosi Tolnay-ellenes pártnak!** Biztos a bukása! Tolnayt Kőbánya kandidálja, Kőbányának pedig disznaja van, de mennyi és mekkora!

* * *

□ **Sztrájkolnak a Machlup bőrgyár munkásai.** A kétségbeesett gyáros — miután munkásokat sehol sem kaphat — hir szerint a főváros összes adóvégrehajtóit szándékszik kölcsön kérni, mert ezek is jól tudnak bőrből dolgozni.

Sztrájk beszéd.

— Tartotta a timárlegények körében *Avató Timárius*. —

Ti marhák, borjak és lovak, (a másik oldalra fordulva) és ti birkák és kecskék bőreből dolgozó timárok, cserzővargák, tabakosok, szattyánosok, testbőreim! A mi jövődönkre fekete *chagrin* borult rá. A keservek és méltatlanság csávájába estünk. Munkánkat nem méltányolják, fáradságunkat nem fizetik. Minden, ami az emberiségnek szükséges, a komisz bakancstól a minisztertárczáig a mi kezünk verejtékének a gyümölcse. Ezelőtt a tudósok rendéhez számíthattuk magunkat; senki sem lehetett tudós a mi hozzájárulásunk nélkül, mert mi szolgáltattuk a tudós urak kutyabőrét. Most abból is kimaradtunk, hitvány papirossal szoritották ki munkánkat. De ez hagyján! Még abba is bele törődnénk, hogy munkánkat lábbal tapossák. Más az, amiért felszólalok. Szívemet mintha vonó késsel vakarnák, mikor munkaadóink kegyetlenségére gondolok. Más munkást is nyáznak, de mitőlünk azt kívánják, hogy a lenyúzott saját édes bőrüket is kicserezzük. Gyárosaink szíve, mintha timsós vízben páczolták volna, zsugori és fauyar, és keményebb a fontos talpnál. Összetartás! Ez az a subiczk, mely a mi helyzetünk vikszléderének a jövőben fényt és ragyogást fog kölcsönözni.

Azt mondom hát, tartsunk össze és egyesült erővel ne dolgozzunk, míg a gyárosok nem teljesítik jogos kívánságunkat, a mely következőben áll:

Minden munkás napszámba száz forintot kap, früstökre egy-egy tojásos bőftököt, hozzá egy liter ó hort és egy finom milárus czigarót, és köszönni nem muszáj.

A ki félti a bőrért és cserben hagy bennünket, az csak hordja el az irháját és dolgozzék. Mi nem! Inkább leszünk fotografusok vagy képviselők. Mert ha a számárbört is ki birjuk dolgozni, egy progáncsot annál inkább!

Quota.

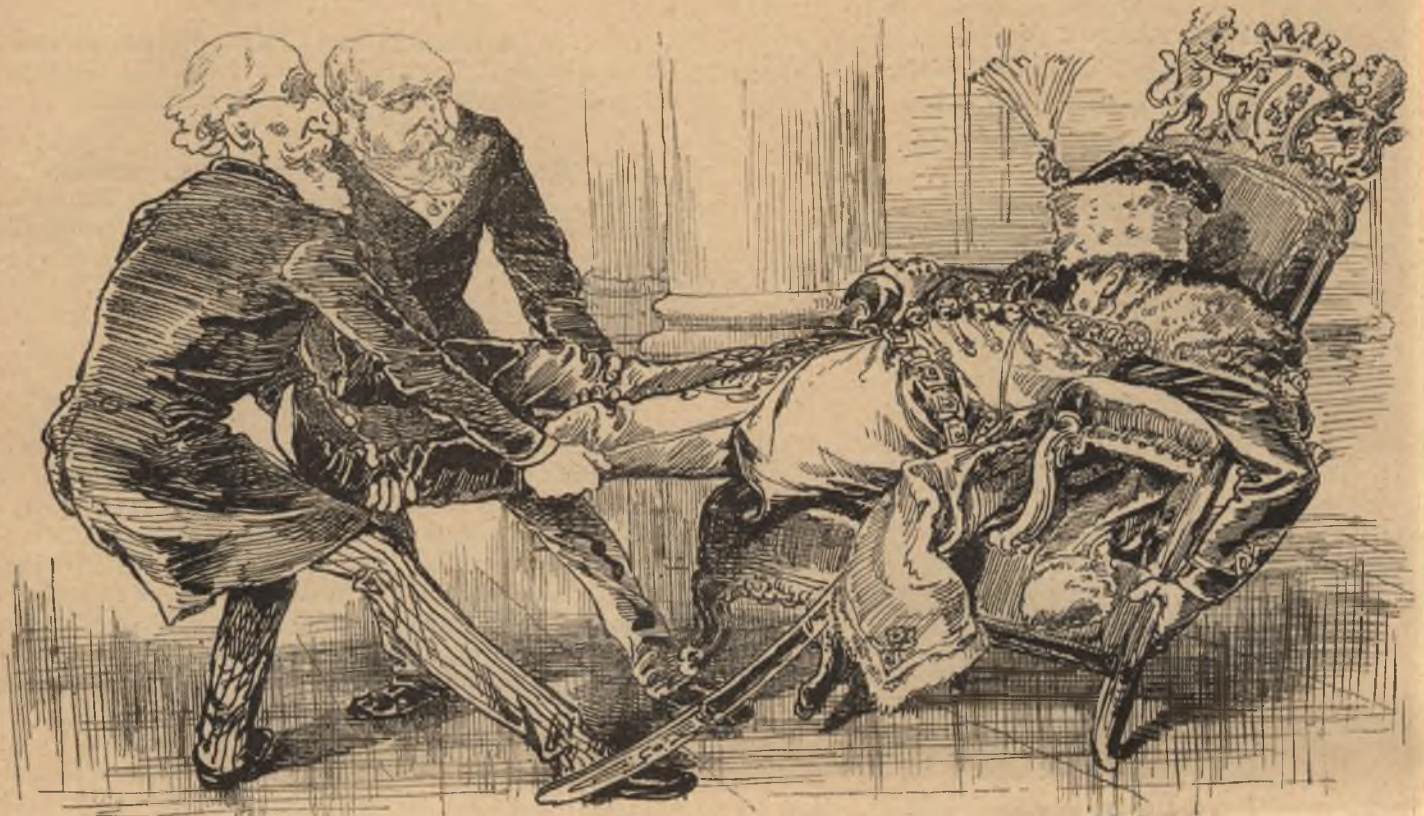
Unalmas régi, régi nóta

Hogy mily nehéz teher a quóta.

Miért az? Zengjed el dalom...

Mert nincsen pénzünk, — fájdalom!

A MAKACS FŐISPÁNY.

T-a K-n. } Niki bácsi, hiszen nem elmozdítani, de fölemelni akarunk!
O-y B-a. }

A „Borsszem Jankó“ tárczája.

„Veder Napoli!“

— Irta Jókai Mór. —

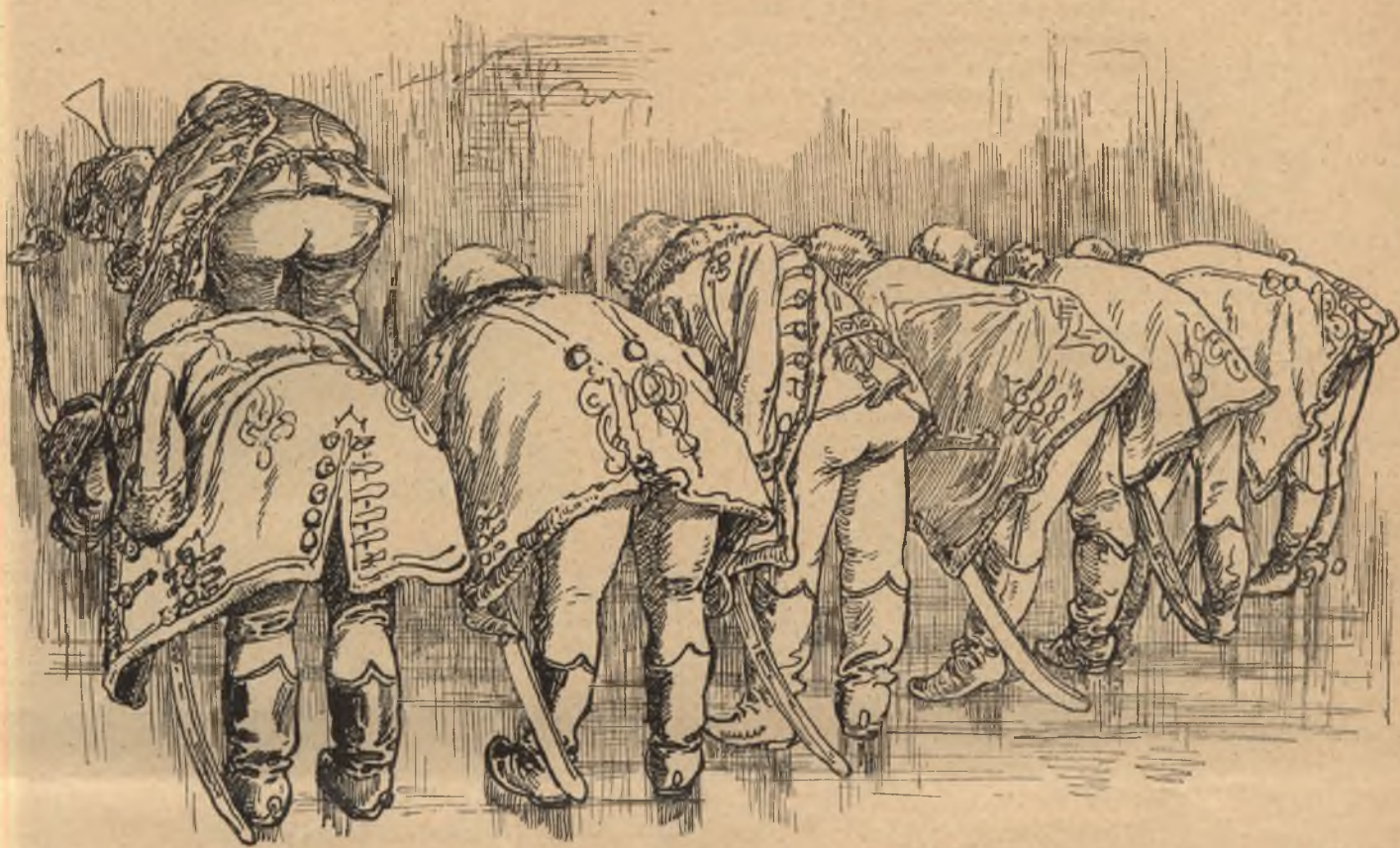
TÜNEMÉNYES város ez itt a tündér-öböl ölén. Amit itt lát az ember, az bele illik a keleti mesébe, az ezeregy éjszakába. Argirus király története, Pulszky emlékiratai, Barnum gyűjteményei, mind, mind megannyi gügyögés e fejedelmi szépséghez képest, melynek neve Nápoly. Egyetlen egy van a világon, ami ezekhez a csodaszerű dolgokhoz nagyszerűségében fogható — *Tisza Kálmán*, az én generálisom, az én főnököm, Maecenásom, Messiásom, Augustusom, XIV-dik Lajosom, nagy Napoleonom, Mátyás királyom, Kossuthom, Deák Ferenczem, Cavourom, Bismarckom, Moltkém, Hunyadi Jánosom, Szkender bégem, Samilom, bimbasim, basám, szultánom. S ami mind ennél több: jó barátom.

Végig mentünk az utcán. Másutt is végig megy az ember az utcán; de mi az ehhez a végigmenetelhez képest? Mint ha végig utaztunk volna Verne Gyulával a föld körül, a nap és hold közt. Már megirni is mily mozzlim kiev, hát még megutazni! Megutazni? Kimondani könnyű, mert a nyelv engedelmes. De végig csinálni

mérföldről mérföldre, kilométerenként. Gőzhajón, csolnakon és vasuton, gyalog és lóháton, elegans batárban és nyomorult talyigán, szánon, rén-szarvason, elefánton, tevén, öszvéren, szerecsenháton, szamaron, a tropikus növényzet pompája között és homokbuczkákon át, az aequatoron és a jeges tengeren, esőben, hóban, tavaszi verőfényben, nappal, éjszaka és pitymallatkor, ma a párisi aszfalton, holnap egy indián faluban, holnapután a Zahara sivatagján, másnap Tobolszkban, hogy három nap alatt Varsón, Koppenhágán és Londonon keresztül az extra Hungariam non est vitát. A képzeletnek is elég ennyi, hogy aszkórba essék, de van ember a ki kibírja. Az emberiség lába egészségesebb, mint a fantáziája.

Nápoly csak egy van a világon, ha *Dri* és *Konstanti* nélkül élvezzük. Itt van az öböl, az öböl mögött a város, a városban a tengernyi utca, tér, piazza, strada, piazzetta, piazzettina, piazzettinetta, piazzettinetta, mert mentől hosszabb a neve, annál kisebb a tér, ami az olasz nyelvnek és arányoknak egy sajátja. És ez mind tele van emberrel és portékával. Érdemes eljönni ide meglátni mind azt, ami itt van összehalmozva, rakásra rakva, egymásra döntve, gulákba téve rendszeresen és

A DEPUTÁCZIÓ —

— élén látható úr koránt sem a küldöttség vezetője, hanem maga a megtisztelt főispán.

minden rendszer nélkül, költői rendetlenségben és mérnöki szabatoságban, ügyesen és gondtalanul kirakva egymás mellé és egymás hátára helyezve. Van itt papucs, makaróni, czérna vékonyságtól hajókötél vastagságig, zsindeyszeg, gitár, vörös vitorla és szegfű, csiga és számar, lenmag-olaj, rák, narancs, papucs, citrom, óra, gipszfigurák, petroleum, legyező, zsir, hár, vaj, lóvakaró, plajb- és ananász, ostornyél, tengeri hal, harisnyakötő, flóta, pattogatott kukoricza, kaviár, paszuly, vázák, korszók, csizmahuzók, hegedűhúr, képek, gyufa, tapló és az enni valók óriás tömege. Délig elfogy minden. Az olaszok sokat esznek. Esznek, dolgoznak és énekelnek. Az operájuknak nincs deficitje. Hogy miért nincs, ez a Columbus tojása. Különben Columbusnak, ha jelen lettem volna a csodatevésénél, megmondtam volna, hogy: signore, az nem tojás már most, hanem behorpasztott tojás. Az ép tojás és a záp tojás meg az eltört tojás közt nagy az eltérés. Megmondtam volna neki, hogy ha az igazi Columbus tojását akarja csodálni, ne menjen Amerikát felfedezni, hanem jöjjön Budapestre, álljon be mame-luknak és bámulja Tisza Kálmánt.

Virágkiállítás.

Panaszban úszunk : sok a terhünk,
Tenger a „nincs“ — a „van“ kevés.
Az agriculturánk hanyatlak,
Pang az ipar, kereskedés.

De még kiállítást csinálunk,
Hadd lássa az egész világ,
Hogy van mi még itt is virágzik,
E Kánaánban : a virág.

MŰFORDÍTÁSOK.

— *Quibus omnibus rebus hostes invitati copias traducunt.* (J. Caes. cap. 51 de bello Gallico) = A mely kérdéses (rejtvényes?) omnibusban a meghívott vendégek átadták a kopjákat.

— *Ex his omnibus longe sunt humanissimi.* (J. Caesar V. cap. 14 de bello Gallico) = Ezen omnibuszok között a hosszúak a leghumánusabbak.

Sanyaró Vendel nyögései.

— A pluto- s arisztokrácia s a főváros hivatalnokai teljes gázsival mehetnek népfölkelni, a diurnisták-tól megvonják ilyenkor a napidíjat. Csak azt engedik meg, hogy a házért meghaljunk; megélni — az már más!

— Szent isten! Meg akarják szűrni a vízvezetéki vizet! Miből fogunk mi akkor jóllakni?!

— Ma délután megbök a főnököm s az ujjával rámutat kabátom egy helyére. »Micsoda pazarlás ez Sanyaró?« kérdi. »A kabátján zsírfoltot látok!«

— Tegnap reggel, mikor fésülködtem, tünődve néztem a hajkefém. Mért csak a disznó sörtéjéből jut nekem és sohasem a husából?

— Ajálkoztam műköplalásra a budapesti orvosi fakultásnak. De mikor megtudták, hogy fővárosi diurnista vagyok, a doktor urak azt mondták, hogy az nem »kunszt«.

— Csak mindig Budáról jöhetnek át Pestre!

— Hogy én nálam semmi óra nem marad meg! Megpróbálom a homokórával, azt nem lehet becsapni.

— A francia akademikusok »halhatatlanok«, mi diurnisták meg »élhetetlenek« vagyunk.

— Az állatkerti gorillának árt a mi bakteriás levegőnk — engem meg táplál.

— Milyen boldog ország az a Debreczen! Ott egymásnak kolbásszal integetnek az emberek.

— De szeretnék én is egyszer »tele szájjal« beszélni!

— A Koroghy tandijmentes költő „Morzsák“ czimen munkát írt. Nagyon számít egy kis hulladékra.

— Bizony, ha a talpam nem volna olyan széles, rég beleestem volna valami csatorna rácsozat likába.

— Maholnap árnyékot sem vetek.

— A kínaiak született diurnisták. Rátérek még én is a sült hernyóra s a spékelt cserebogárra.

— Tizen álltunk egymás mellett, mikor a Bukovay jogász ur oda jön és kérdi, hogy micsoda szél fúj össze bennünket? Csak aztán vettem észre, hogy szó szerint igaza van.

— Clair ur gazdag szellemi táplálékot ígér a »Keresztény Magyarország« előfizetőinek. Mintha csak én ígérnék egy pár népfelkelőnek ingyen kosztot!

— A diurnista azért nem akasztja fel magát, mert fél, hogy valaki rozszakaratból le találja vágni.

Köszeghy bucsúja.

Jó Köszeghy pácsi fújta soká mélyen,
Sose rekedt ő be se nyáron se télen,
Nem küldözött vissza szerepet kevélyen,
Nem rossz komédjás volt, jó ember volt:
Éljen!

Dr. Hombár Mihály védbeszédei.

— Tek. törvényszék! Ha rablásról, vagy gyilkosságról, ezekről a legsúlyosabb büncselekményekről van szó, akkor én a királyi ügyész ur után indulok; de az egyszerű lopásban nem osztozok vele sem felfogását, sem nézeteit illetőleg. Jeles fiatal írónk gróf Széchenyi István állítása szerint, nehogy pusztuljunk, még a gyilkosnak is meg kellene bocsátani; és a Tek. királyi Törvényszék az egyszerű lopó iránt oly kegyetlen nézeteiket táplálna, hogy őt bebörtönöznék?! A Tek. Törvényszék hazafiságára appellálok, és kérem méltóztassék a vádlottat szabadon bocsátva, lelkes hazafias érzületet így tüntetőleg nyilvánítani.

— Tekintve, hogy vádlott *Börcsök Ádám*: védenczemet, kiskoru Börcsök Bandit, az itt fölmutatott nagy, nehéz ruddal hortefájának ágáról ütötte le s őt súlyosan megsebesítette, — tekintve hogy védenczem, vádlott Börcsök Ádámnak *unokaöcse*, *tehát rokona*: kérem a Tek. Tvszék, méltóztassék vádlott ellen a büntető törvény 302. §-nak azon pontját alkalmazni, mely a szigorubb büntetést tartalmazza, s mely ekként szól: »A fölmenő ágbeli rokonon elkövetett súlyos testi sértés büntetése öt évig terjedhető börtönnel büntetendő.«

— Harminez frt pénzbírságra, vagy három napi elzárásra ítél védenczem, *Fröschl Leopold*, bpesti műfogász nevében van szerencsém kijelenteni, hogy miután védenczem a bíróságfizetések elvi ellensége s inkább hajlandó büntetését leülni, — az ítéletben megnyugszom: de csak egy feltétel alatt, — ha t. i. tekintettel arra, hogy az ítélet a *járáshírosági fogházban* hely szüke miatt ugy is nehezen lesz végrehajtható, — védenczemnek, *Fröschl Leopold*nak megengedtetik, hogy a reá kimért büntetést *saját e czélra már előre berendezett fog-házában* (u. n. fogtermében) ülhesse le.

Népfölkelők.

— Bátyám, én mondom önnek: az a Moltke egy vén szamar!

— Ejnye! Most egy levélhordónak szalutáltam! Már csak le kell tennem a monoklit!

»Oldalunkon kard, felettünk parapnyi!»

ATHEDRAI BÖLCSESÉGEK.

— Ázsia legtöbb házi állatainknak ősi hazája. A tevék, elefántok, iramszarvas, ökör, juh, kecske, ló és szamar vad állapotban is taláthatnak itt. (Dr. Cherven Fl. és Schneider J.: »Egyetemes földirati tankönyv reáliskolák számára« cz. tankönyv II. köt. 36. l.) — (Kérem, az ökör generis neutrius! Hiszen tinó korában tanulhatta, hogy vad az ökör is némelykor, ha p. ilyeneket fognak rá. Hanem az ökör mint olyan sohasem fordult elő vadul a természetben. Vigyázó Laczi megbízásából a Szerk.) — De azon kikötéssel, hogy *sem* ő maga, *sem* neje *sem* semmi ivadéka soha *se* formálhassanak igényt *sem* a spanyol koronára *sem* ennek *semmi* birtokára... (Ladányi »Ujkor« 54. old.) — A külső indok emc háborúra azon zajos jelenet volt midőn a cseh *nemesek Thurn gf. vezetése alatt* a császári helytartókat az ablakon ki az *udvarba* dobták. (U. o. 76. old.) — Columbusnak, mint minden hóbortosnak, több volt a szerencséje mint az esze. Ha Amerika történetesen nem fekszik az utjában, nem fedezi föl.

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

— Ozt okorta az asztrák
quota-depotaczió, hojd mastan-
túl fogva tük fizessék kevesebt,
mi meg ozt okorgyunk, hojd
o mi részünk legyen kevesebb.
Forcsa! Ez az első eset, hojd két
veszekedő félből mindedjék mogo
okorja húzni a rüvidebbet!

— Mikor oztot hollok, hojd
Bombaybon, o ki fekszik az
Azsio közepén, najd bonyedolmok
türték ki a szomszéd türzsek küzt,

okkor — kölmös! — ozonnal az jut eszembe, hojd:
volódi ajrópi állapot!

— Álvasok, hojd a józsefvárosi Fürmedvéngyi-
pártiak kítztték egy kaféházra edj zászló: „Az ontiszem-
mitok jölekező helje.“ Forcsa! Mért nem tözték ki ozt o
zászlót o Fortonára?

— Nem is tonálok oljan abszord oztot o história
püetikai elvekrül, o mit váltúval biztosították moguk-
nak válosztúk. Elv és váltú küzütt ógyis najd az otyo-
fiság: Váltút se mindig váltják be, váltú is lejárja mo-
gát és váltút is lehet fargatni — egészen ógy mintha
püetikai princzip volna.

— És oztánd némelkor az ember püetikai prin-
czipért is kop valutát — épogy mint o váltúért.

IRODALOM.

„Sarah grófné.“

Azlat nyögi a szinlap, hogy aszongya *Ohnet* írta;
pedig a czíme után *Zolára* fogadtam vóna.

M. B.

de Domszög et Bugacz.

CSODABOGARAK.

— Ujabb kortes nóták. —

Belé ragad a kullancs

A számárba,

Belé visz a jobboldal

A hinárba,

Belé visz,

Felé visz,

A honvesztés felé visz, —

Éljen Maczó János!

A követünk minekünk

Maczó János,

Szabadelvű érzésben

Nem hiányos.

Ó adott

Kulacsot,

Borral telít, de nagyot, —

Éljen Maczó János!

Mint a bor, a követ is jó, ha ódon,

Ezt valljuk mi itt Rekettyés-Bagódon;

Kopasz követ kell minekünk, nem szörös, —

Igyál, itt a kulacs, a csikóbőrös:

Éljen Suska Náczi!

Suska Náczi derék ember,
Nyakára nem való kender,
Ködökig ér rajt' az ümög,
Minden szava égő üszög, —
Éljen Suska Náczi!

*

Bagót rág a mi követünk,
Mit a pélpánkból kivetünk;
A pélpát itt mindenki csak
Azért szijja,
Hogy ő neki bagóban ne
Legyen hijja, —
Éljen Labodár!

Paprikás a mi követünk,
Igy való inyünkre nekünk,*
Ha nem ilyen volna, bárha
Tisza sugná
Hogy válaszszuk, mégis kiki
Farba rugná, —
Éljen Labodár!

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Frasibundus. Nem frázis, ami-
nek örvendünk; s nem abundantia,
amit sajnálunk. — L. A. A régi
dicsőséges álnév kezdő betűi alatti

ment a mult héten az üzenet. Csütörtökre még a kézirat is későn
jő, hát még a rajz! Elmarad a jövő hétre, amikor megy külön
válasz is. — **Makó.** Az ottani antijeruzsalemista kompánia csak *or-
dit* de nem *szavaz*. A sikerre számít, de maga nem számít, s így meg
nem égethetik Számít. A másik eset tán inkább helyi érdekű. —
B. G. A jövő hétre tartottuk fen. — **V. K. F.** urat csekélységén
kívül még az is megmenti az ön csipésétől, hogy magán viszonyok
nem tartoznak a nyilvánosság elé. — »**Bájos R.**« Utánzata egy
már meglevő alaknak. Eddigi küldeményeiben csak a mulatságos
rajzokon vigasztalódtunk meg. — **Msrthm.** Megható buzgalom.
Bocsánat a minapi sajtóhibáért: mert ha már nem adhatunk csilla-
got, legalább meg nem fosztjuk tőle. Mire való az a három nyelvű
fényűzés? Csak maradjunk meg a magyarnál, amelyen szabatosan ír
és elmésen. Most is jó részt használhatjuk a bőséges küldeményt. —
Titus. Éretlenség. — **Mtu.** Csak a saját szemünknek hihetünk.
Küldje be az illető számot. — **Gymnst.** A tanár epigrammái nem
is olyan rozszak. — **Ny. F.** A fogadás szivességéről meg lehet győ-
ződve. Már nem egyszer közöltünk öntől élvezhető. Az egyik
apróság most is bevált s megrajzoltatjuk. — **Tlnks P.** Enyhe szó-
vicz. — **K. L.** Becsüljük meg Tóbit, mert magyarul et voluisse is
méltányolni való. — **M. I.** Önnek is szól az előző üzenet. — **R. J.**
Ez egyszer nem járt a multkori sikerrel. — **Lector.** Salutem! —
Zerus. Gyöngé dolgok. — **D. D.** Gondosabb kidolgozásra volna
érdemes. — **T. t.** Szegény Vendelnek úgy is sokszor hány
szikrát a szeme, mért hányni a szemére egy megkisebbitett
csillagot? Bánja is az azt! — **V. J.** Ép nyögések. Folytassa. — **M.**
M. Ne dicsekedjék fölfedezésével. A »**M. Fld.**« egy vezérczikke
különb, amit ez a kis minta is bizonyít: »Bekötött szemmel is
láthatjuk azon phaenomenalis növekedést, melyet Amerika fel-
tüntet; bedugott füllel is hallhatjuk azt a hangot, amely, stb.« —

(Folytatása a mellékleten.)

„Margit“

gyógyviz.

(MAGYAR SELTERS.)

Hazai és külföldi orvosi tekintélyek. Seltersi-Gleichenbergi vizek helyett legjobb eredménnyel alkalmazzák; **tüdő-, gége- és a gyomor** hurutos bántalmainál, továbbá praeservatív-gyógyszernek bizonyult legkezelebb Tricszt-Fiume és hazánkban a **kolera** megbetegedés ellen.

Borral használva kiterjedt kedveltségben örvend.

Kizárólagos főraktár

ÉDESKUTY L.,

m. kir. és szerb kir. udv. ásványviz-szállítóval, Budapest.

Ugyszintén kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőkben. 48

Orvosi tekintélyek által

vese, húgydara, kösvény és hólyag bántalmak ellen, továbbá a légző és emésztési szervek hurutos bántalmainál rendelve.

Salvator

— égvényes vasmentes savanyúvíz —
szénsavdús, lithium tartalmú forrás.

Borral használva igen kellemes üdítő italt szolgáltat. Kapható ásványvíz-kereskedésekben s legközelebbi gyógyszerárban.

A Salvator-forrás igazságosága Eperjesen.

Budapesti főraktár ÉDESKUTY L. úrnál.

MIDY-féle

SANTAL-CAPSULÁK,

A mindennemű **titkos betegség** hólyag-hurut, kankó ellen mint gyógyszer ezeltől oly általános közkedveltségben részesült Copaivalbalsam ma már alig jó használatba, részint kellemetlen szaga és íze, részint a felbőfögés, hányinger s más egyéb gyomor bajok miatt, melyeket használata okoz.

Midy ur által feltalált tiszta leparolt **Santal-szesz** nem bír ezen kellemetlen tulajdonok egyikével sem, s 48 óra alatt még a **legidegültebb s legfájdalmasabb kifolyásoknak** is anélkül, hogy a gyomornak terhére lenne s minden **befecskendés megélye nélkül** csaknem teljes megszűntét idézi elő.

Egy liter ára, használati utasítással s 50 tokocskával 2 frt 10 kr, 2 frt 30 krnak előleges beküldése mellett vidékre **bérmentve** küldetik.

Raktárhelyiség Páris: 8. rue Vivienne. Budapest, Török József gyógyszerésznél, király-utca 12. sz.

Korintczai gyógyfürdő

Liptómeze, vasúti állomás Rózsahegy.

Évad-megnyitás május 15-én.

Ásványvíz-gyógymód. nyenyé-ürdők. juhsavó, hideg víz-gyógymód. Elsőrendű gyógyhely gyomor- és bélbetegségek, máj- és lépdegánatok, aranyeres bántalmak, sápkór, asthma és idegesség ellen.

Messze mértföldre elterülő fenyveseinél fogva páratlan levegőjű klimatikus gyógyhely. Posta, távirda állomás és gyógytár helyben.

Fürdőorvos: **Dr. Ormal József.**

Menettérti jegyek 33¹/₂ árleengedéssel, az elő- és utóidényben (május 15-től július 1-ig, aug. 10-től szept. végeig) tetemesen mérsékelt árak.

Minden bővebb tudósításokkal szolgál és lakásokra megrendelést elfogad a **türdőigazgatóság.** 63

Erős töltetű **Korintczai** ásványvíz-kereskedés-**Savanyúvíz** orvosi tekintélyek által mint Dr. Korányi tanár, dr. Kéti tanár, dr. Luanovizer tanár, dr. Kottler tanár, dr. Jozsef Zsigmond, dr. Kóth Ferenc nyilván, gyomor- és bélbetegségek, aranyeres bántalmak és vörösség ellen. Borral rendelvő üdítő italt. Kapható Korintczai: a fürdő-igazgatóságnál. Budapeston a főraktárban Edecsky L. magyar kir. udv. ásványvíz-szállítóval és Mattoni és Wille-nél.

A ki kétségben van a felett,

hogy a hírlapokban feldicsért gyógyszerek közül melyiket használja betegsége ellen, az írjon egy levelezőlapot Richter kiadó-intézetnek Lipcsébe s kérje a „**Betegbarát**“ című rőpirat. E könyvecskében nemcsak a legjobbaknak bizonyult háziszerek vannak részletesen ismertetve, hanem **betegségekről** szóló jelentések

is olvashatók. E jelentések mutatják, hogy igen sok esetben egy egyszerű háziszert is elegendő arra, hogy még a látározlag gyógyíthatatlan betegség is szerencsésen elhárítható. Ha a betegnek a megfelelő gyógyszer rendelkezésére áll, akkor még súlyos baj esetén is gyógyulása várható, s az okból egyik betegnek sem kellene a „**Betegbarát**“ megrendelését elmulasztani. E figyelemremóltó könyvecske segítségével sokkal könnyebben választhatja meg a szükséges gyógyszert. A rőpirat megküldése a megrendelőnek **• költségebe nem kerül. •**

Az ATHENAEUM könyvkiadó hivatalában Budapesten (Ferencziek-tere 3. sz.) s általa minden könyvkereskedésben kapható:

ROUGONÉK SZERENCSEJE.

REGÉNY.

Írta:

ZOLA EMIL.

Fordította:

Farnay Pál.

Kis 8-ad rétt, 493 lap. Ára 2 frt.

2 frt 10 krnak postautalványnyal való előleges beküldése után a könyvet vidékre bérmentesen küldjük.

Csak 3 frt

a legczélsezerőbb

ÜNNEPI

ajándék.

(Emlék az elhunytakról.)

Arcképek életnagyságban.

Bármely beküldött fénykép után. Előleg 1 frt. Szállítási idő 10 nap. A hü hasonlatiért kezesség vállalatik. A fénykép sértetlen marad.

Bodascher Siegfried

jutalomdíjazott műterme 28 Bécs, II. Gross Pierrgasse 6.

Czigarettázóknak.

A „**Braunstein Frères**“ gyára (Paris 65 Boulevard Exelmann) által készített **cigaretta-papír** az ide mellényomtatott gyári jeggyel

Les dernieres Cartouches

ban a papír minőségétől függ, annál fogva a „**Les dernieres Cartouches**“ papír mindig kedveltebbé válik és minden ilyenmő czikket árusítóknál kapható.

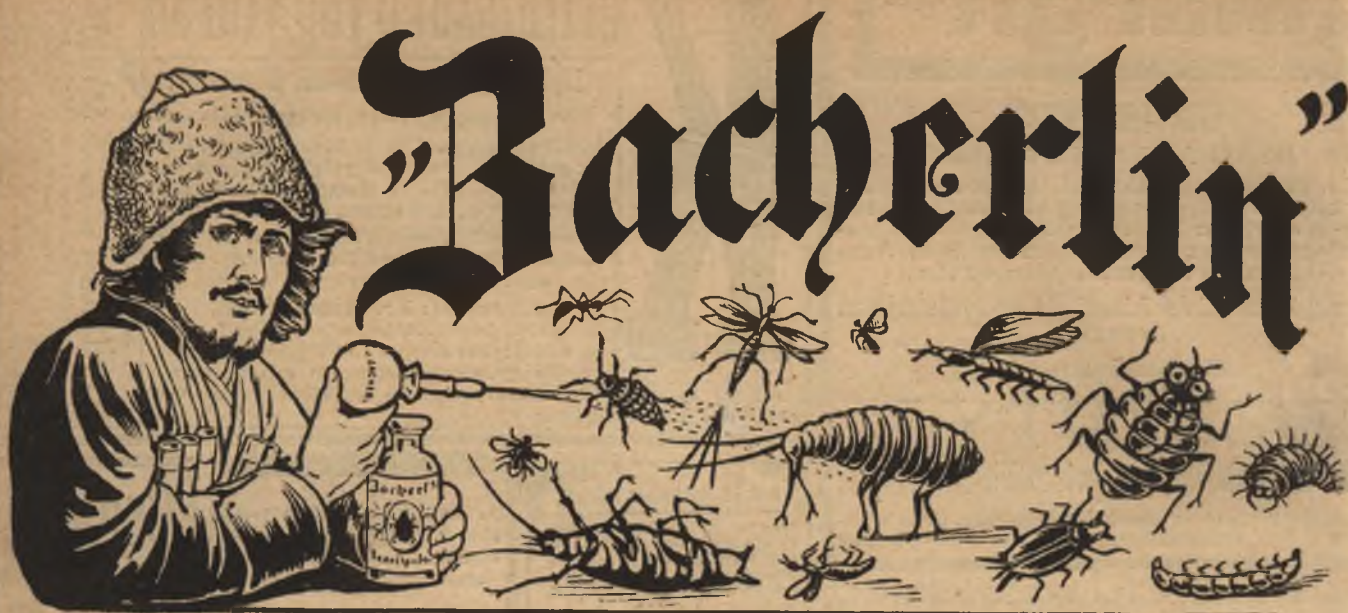
Valódi csak azon papír, melynek etiquettje az ide mellényomtatott rajzhoz hasonló és „BRAUNSTEIN FRÉRES“ czéget viseli.

Hogy az osztrák magyarországi vevőit e gyár pontosan kiszolgálhassa

„Braunstein Frères“ keresked. törvénytörvényesül megbeszedett cég alatt **BUDAPESTEN (II. Nagorlogassa 8. sz. a.)** gyári raktárt nyitott.

az osztrák-magyar birodalom legelső tudományos tekintélyei által is őszszelben nitő vegyelemzés alapján, mint tökéletesen mentes minden az egészségnek a r t a l m a s anyagtól és a létezők között a legkönynyebb és legkitűnőbb cigarettapapírnak ismeretett el.

Miután nálunk is azon meggyőzőlés terjed, hogy a cigarettajósága első sor-

„Zacherlin“

A LEGKITÜNÖBB VALAMENNYI ROVAR ELLEN!

Ezen legujabb kiváló különlegesség meglepő erővel és gyorsasággal pusztít el lakásokban, konyhákban és vendéglőkben mindennemű férget, nemkülönben házi-állatainkon, istállókban, növényeken, üvegházakban és kertekben.

Valódi minőségű „Zacherlin“ csak: névalárás és védjeggyel ellátott eredeti palaczkokban árultatik. A mi nyitott papirosban méretik ki, az sohasem „Zacherl“-féle különlegesség!

ZACHERL J., BÉCS, I. Goldschmiedgasse 2.

Budapesten kapható a következő cégeknél:

I. kerület Sellner Gyula , dísz-tér 5.	V. kerület Kertész Tódor , Dorottya-utca.	VII. kerül. Vidosfalvy L. , akácfa-utca 31.
» » Wolf M. , Döbrentei-tér 1.	» » Vághy Lajos , nádor-utca.	VIII. » Vasváry F. , kerepesi-ut 3.
» » Stojánovits J. , szarvas-tér 1.	» » Édeskuty L. , (magy. kir. udvari száll.) Erzsébet-tér.	» » Spuller F. , kerepesi-ut.
II. » Schedel János , fő-utca 3.	» » Zsengery M. út., József-tér.	» » Balogh Szil. , népszínház-utca.
III. » Gebhardt József , fő-tér.	» » Breuer A. és Társa , Bálvány-utca 7.	» » Ruff M. , vas-utca 12.
IV. » Éder A. Gyula , Ferenczick-t. 4.	» » Tausend H. , Bálvány-utca.	» » Pintér J. , stáció-utca 3.
» » Hoff J. K. utóda (Barthonek K. cs. k. u. sz.) kis-híd-utca.	» » Wilhelm S. , Arany-János utca.	» » Kerstinger G. , stáció-utca 73.
» » Seidl József , korona-utca 18	VI. » Schuster Gyula , Andrassy-ut 16.	» » Payer A. , Mátyás-tér 10.
» » Takács Lajos , hatvani-utca.	» » Katz B. , nagymező-utca 14.	» » Schichta J. , bodza-utca 25.
» » Löwenstein S. ,	» » Guttman A. , váczi-kört 1.	» » Luczlanovits J. , József-tér 38.
» » Marton Gyula , régi posta-u. 15.	VII. » Gurovits Tamás , király-utca.	» » Szaszovszky J. , üllői-ut.
» » Kupkak testv. , Mária-Valéria-u.	» » Tátray L. , kerepesi ut 20.	IX. » Pápa M. , soroksári ut 6.
» » Szakái L. , Arany-János-utca.	» » Kaschnitz Gy. , dokány-utca.	» » Zoller M. , üllői-ut 24.
» » Lukovits J. , muzeum-körút.	» » Spuller István , király-utca.	» » Weinberger G. , Kálvin-tér 25.
» » Szirányi J. , Lipót-utca 11.	» » Heinzl M. , kerepesi-ut 50.	» » Lentsch F. , Tompa-utca 34.
		» » Szalkház F. , ligettér.

A vidéken „valódi Zacherlin“ ott kapható, hol „Zacherlin-falragaszok“ láthatók.